

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 33.

CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, FEBRUARY 9th, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Mornariški oddelek vlade je nenadoma preklinal vojaško obravnavo proti generalu Butlerju v veliko začudenje vsega naroda

Washington, 8. februarja.—Mornariški tajnik Adams je nocoj nenadoma preklinal obravnavo, naperjeno proti generalu Smedley Butlerju in podelil generalu samo mal ukor, in dogodek je s tem "pozabljen." Vsa Amerika se je začudila, ker je vlada tako nenadoma preklinala vojaško obravnavo, umaknila obtožnico in ukorila generala. Predno je vlada preklinala obravnavo, je poslal general Butler mornariškemu tajniku pismo, v katerem Butler

izjavlja, da mu je žal, ker je naredil dotične "opazke." Njegov govor ni bil namenjen za javnost, govoril je samo članom nekega privatnega kluba. Razumel je, da lahko svobodno govori "med štirimi stenami," in mu je žal, ako je vladi povzročil neljube posledice s svojim govorom. Mornariški oddelek vlade se je izjavil, da v očigled te izjave generala Butlerja prekljuje vojaško obravnavo in smatra ves dogodek kot "pozabljeno."

Zanimive vesti iz življenja naših rojakov po širnih nasebinah Amerike

Rojak Joseph Čopič, iz Girard, Ohio, predlaga v časopisju, da se oni tisočaki, ki so še ostali v blagajni nekdanjega republikanskega združenja, razdelijo kot podpora brezposelnim Slovincem.

Pred kratkim se je močno poskušoval na nogi rojak Rudolf Bočnikar v Farrell, Pa. Nahačati se mora pod zdravniško oskrbo.

V Forest City, Pa., je umrla rojakinja Marija Borštnik, stara 54 let. Doma je bila iz Logatca. Zapušta štiri odrasle sestre, brata in dve sestre.

Znana narodna dvorana na vogalu 18. ulice in Racine Ave., v Chicago, Ill., kjer je bila pred mnogo leti ustanovljena SNPJ — je pred nekaj dnevi deloma pogorela. Poslopje je danes last hrvatskega društva Bratstvo.

V East Helena, Mont., je umrla Marijana Mole, stara 75 let. Zapušta štiri sinove in eno hčer.

V Trafford, Pa., je umrl rojak Nick Vitković, ki je bolehal par let na želodec. Tam zapušta sina in hčer, doma v stari domovini, v Podklancu, pa ženo z ostalimi otroci.

Slovenska župnija v Chicagu izkazuje sledečo statistiko: Družin, ki pohajajo v cerkev je 468, samcev pa 269. Farno šolo obiskuje 334 otrok.

Novi naročniki

Tekom preteklega tedna se je zopet naročilo lepo število naših rojakov na slovenski dnevnik "Ameriška Domovina." In sicer sledeči: Frank Zupančič v Madison, Ohio, Jos. Adamič v Barberton, Ohio, Ignac Pečjak v Canton, Ohio, Jerry Franičič v Cassville, W. Va., Mary Frantič in Frances Lipnos v Maple Heights, Ohio. In v Clevelandu so se naročili sledeči: Leopold Mišmaš, Frank Zalar, John Rudolf, Louis Kastelic, Lovrenc Portuna, Matilda Kastelic, Anton Vrhovec. Vsem skupaj prav iskrena hvala. Priporočamo se pa še drugim. Mladina se pripravljajo za vojno, kakor tudi starejši. Celotno žensko se trainirajo za vojno službo.

Boljševiki sovražijo

Brent Allison, znani pisatelj in avtor, ki je lansko poletje potoval šest mesecev po Rusiji, je imel preteklo soboto govor pred člani clevelandске univerze. Izjavil je, da se v ruskih solah ne uči drugega kot sovraštvo do vsega ostalega sveta. Male otroke se uči sovražiti vse, kar ni boljševiško. Mladina se pripravljajo za vojno, kakor tudi starejši. Celotno žensko se trainirajo za vojno službo.

Nekdanjim vojakom bodo najbrž posodili petsto milijonov na njih police

Washington, 7. februarja. Veterani svetovne vojne že dolgo zahtevajo, da se jim izplačajo v gotovini njih police, za katere so zavarovani pri vladi. Dočim je sprva administracija predsednika Hooverja ostro nasprotovala vsakemu izplačilu, pa se je sedaj podala toliko, da je privolila, da ne bo nasprotovala, ako kongres dovoli ne več kot \$500,000,000 na predplačilo vojaških zavarovalniških polic. Predlog bo izročen prihodnji teden senatnemu odboru za dovolitve in ob istem času odboru poslanske zbornice. Edina nevarnost obstoji v tem, da zborovanje kongresa ne bo trajalo dovolj dolgo, da bi se o predlogu debatiralo. In debata bo na vsak način nastala, pomniti pa je treba, da mora kongres zaključiti svoje zborovanje 4. marca. Kot se govori v kongresu bodo vpoštevani pri podelitvi \$500,000,000 samo oni veterani, ki so v resnici potrebni in so brez vsakega dela. Drugi bodo morali čakati, da potečejo njih zavarovalniške police, kar se ne bo zgodilo do leta 1942, oziroma v letu 1945. Danes so police vredne \$225.00 vsaka, v letu 1945 bi pa bile vredne \$1,500.00. Kdor bo sedaj vzel denar od zvezne vlade, bi zgubil toliko na vrednosti svoje police.

Episkopalni pastirji morajo stradati

San Francisco, 7. februarja. Na letni konvenciji episkopalne cerkve je bil sprejet predlog, glasom katerega naj se plačuje neporočenim pastorjem najmanj \$1,800 na leto, poročenim pastorjem \$2,100.00 na leto, in pastorjem, ki imajo najmanj dva otroka, pa \$2,400.00 na leto. Pastorji episkopalne cerkve so danes jako slabo plačani.

Smrt rojaka

Kot smo že poročali je preteklo soboto zjutraj umrl rojak Josip Cigoj, star 46 let, doma iz vasi Gorjača, fara Černice. Ranjki je bil član društva Naš Dom št. 50 S. D. Z. in Kluba "Pipa." Tu zapušta soprogo Elizabeto in pet otrok, Edwarda, Veroniko, Paulino, Josepha in Henry. Zapušta tudi brata v Chicagu. V starem kraju je imel brata in sestro. Pogreb ranjkega se vrši v torek zjutraj iz hiše žalosti na 10309 Park Heights Ave. pod vodstvom Louis Ferfolia. Naj bo ohranjen ranjkemu blag spomin, preostali družini pa izrekamo naše globoko sožalje!

Novi odvjetniki

63 Clevelandčanov je te dni z dobrim uspehom naredilo skušnjo pred državnim odborom.

Kako se vlada boji podeliti bivšim vojakom kos kruha!

Ali ima kdo kaj dela za brezposelne rojake

Mnogo stotin naših rojakov v Clevelandu je že mnogo mesecev brez dela. Nekateri pa že nimajo zasluzka poldrugo leto ali več. Naravno je, da brez zasluzka tudi ni vsakdajnih potrebščin v družini, ni prave hrane, ni prave obleke, in naši zastopniki nam poročajo, da v nekaterih slovenskih družinah vlada prava mizerija.

V takih časih mora človek misliti na vsak izhod in sredstva, da si eden drugemu pomaga. Slovenci smo si seveda samim sebi najbližji, in bomo v prvi vrsti preskrbeli, da pomagamo eden drugemu. Predno gremo kam drugam, namreč oni, ki imajo še petico ali desetico, bomo pomislili najprej na domače ljudi.

"Ameriška Domovina" stopa danes v javno prošnjo pred naše slovenske trgovce in posestnike, da resno premislijo, če bi mogli kaj pomagati našim brezposelnim. Ta ali oni trgovci ima kaj za popraviti v svoji trgovini, kaj predelati, kaj novega zgraditi. In ta ali oni lastnik teh ali onih hiš mogoče potrebuje popraviti streho, prebarvati hišo, popraviti tla v sobah, papirati sobe, mogoče je na dvorišču to ali ono za posnati, skratka, ako pogledate nekoliko okoli svoje trgovine ali posestva, boste našli to ali ono, kar čaka popravila in dela, pa ste odlašali, ker se niste spomnili, ali sploh niste mislili na to.

Taka dela ne bi veljala mnogo. Mogoče \$10, mogoče \$50, k večjemu kakih \$100, kakor pač prilika nanese. Pa vendar bi neizmerno dobrega storili našim ljudem, ki so brez dela. Mogoče imate delo za nekaj ur, mogoče za nekaj dni, mogoče boste potrošili \$5.00, mogoče \$50.00, in kdor ima toliko na razpolago,

da si uredi svoje prostore, ta bo storil največje delo dobrosrčnosti in usmiljenja našim ljudem. "Ameriška Domovina" svetuje, da bi slovenski trgovci in slovenski posestniki hiš sporočili svoje tozadevne zahteve in želje na urad našega lista, in sicer vselej ob večerih. Trgovci ali hišni lastniki bi dal svoje ime, naslov ali telefon številko. In ljudje bi hodili zvečer vpraševati, če se je kdo oglašil ali ne, če je kaj dela in kje.

Pomislimo moramo, da je stotine slovenskih očetov, ki niso že dobro leto ničesar zaslužili, pa imajo vendar v družini malčke, ki milo gledajo očeta in mater in z nedolžnimi očesi prosijo kruha. Seveda, oče in mati sta voljna, toda kje vzeti. In verjemite nam, da je stotine in stotine takih družin.

Pomoči pričakovati od druge, je težavno, skoro nemogoče, in na tuje se sploh ne moremo zanašati. Lahko pa sami sebi obilno pomagamo, ako pogledamo po naših trgovinah in hišah, kje kaj manjka. Ako dobimo naš rojak delo za par ur, za par dni, je to bolje, kot če bi bil doma in ničesar ne delal. Mogoče bo zaslužil za par hlebov kruha, ali za par kvortov mleka, mogoče toliko, da bo za par dni pošteno nasitil svojo družino, vsaka drobtina je boljša kot pa nič.

"Ameriška Domovina" torej pozivlja naše trgovce, da pregledajo po svojih prostorih, če bi se dalo kje kaj očistiti, pa bi plačali \$2.00 ali \$3.00 ali \$4.00 za posebno delo, in kakšno hvaležnost bi imeli ljudje, ki bi kaj zaslužili. Prosimo, da o tem razmišljate in nam ob večerih med 6. in 7. uro poročate. Saj gre za naše ljudi, ki bodo obilno po-

vrnili v dnevi, ko bodo zopet lahko delali in prinašali zaslužek domov. Torej, nekoliko dobre volje, pa bo mnogim vsaj začasno pomagano.

Na Mussolinija poskušani bombni napad

Rim, 6. februarja. Danes so tu preprečili novo zaroto, da se spravi diktatorja Mussolinija s pota. Pred Chigi palačo, kjer biva Mussolini, so aretirali dva terorista. Eden izmed njiju je pobegnil na potu v zapor, dočim so drugega s strelji podrli na tla. Oba sta nameravala z bombami napasti Mussolinija in ga usmrtiti, kot je izjavil oni, katerega so obstreli.

Smrtna kosa

V soboto popoldne je po dolgi bolezni preminula Jenne Feichtmeier, rojena Lozar, hčerka dobro poznane družine Lozar, 1058 Addison Rd. Stara je bila komaj 26 let. Ranjka je bila rojena v Clevelandu. Tu zapušta soproga, starše in brata Josepha. Ranjka je bila članica društva sv. Ane št. 4 S. D. Z. Pogreb se vrši v sredo ob pol devetih zjutraj pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Prizadetim naše iskreno sožalje, ranjki pa naj bo ohranjen blag spomin. Članice društva sv. Ane št. 4 S. D. Z. se prosi, da se udeležijo v torek, 10. februarja ob 7:30 zvečer skupne molitvi za ranjko, v sredo, 11. februarja pa pogrebu.

Nova radio postaja

Vodstvo radio postaje WHK v Clevelandu, naznanja, da zgradi novo postajo na vrhu Higbee poslopja. Nova postaja bo opremljena z najnovejšimi instrumenti.

Bivši republikanski councilman William Potter najden umorjen v svojem stanovanju. Danes bi moral pred sodbo radi krive prisige

Sinoči so našli mrtvega v njegovem stanovanju William Potterja, bivšega republikanskega councilmana v Clevelandu, ki je bil že na sodniji radi sleparije z zemljiščem na Coit-St. Clair Ave. Njegovo truplo so dobili ob 6. uri popoldne v nedeljo v nekem apartment stanovanju na 880 Parkwood Drive. Danes bi moral Potter na sodnijo, ker ga je državni pravdnik obtožil krive prisige v zvezi s prejšnjimi oblikovanji. Policija, ki je dospela na lice mesta, izjavlja, da

je moralo truplo že najmanj štiri dni ležati mrtvo v hiši. Potter je bil udarjen po glavi z nekim trdim predmetom, poleg tega pa je bil ustreljen. Krogla je šla zadaj pri desnem ušesu v glavo in prišla ven pri levem očesu. Državni pravdnik Miller je takoj izjavil, da je umor Potterja direktna posledica sleparije z zemljišči na Coit-St. Clair. Policija je na sledu nekemu mlademu moškemu, katerega so dobili klatiti se okoli hiše in neki mladi, 22 let stari blondinki, ki bo znala najbrž pojasniti umor.

General Electric kompanija začne danes z zgradbo nove tovarne v mestu

Danes začne General Electric kompanija z gradnjo ogromne tovarne na Chardon Rd., v Euclidu. Tovarna bo veljala \$1,000,000. Ker ima General Electric družba že druge tovarne v Clevelandu, zlasti v Nela Park, kjer je zaposlenih 2,000 delavcev, bo z novo zgradbo mesto Cleveland drugo največje mesto, kjer se nahajajo tovarne te ogromne korporacije, ki ima svoj glavni stan v Schenectady, N. Y. Austin Co. je dobila pogodbo za delo. Tekom trideset dni bo imela Austin družba nad 500 delavcev na delu. Ko bo tovarna zgrajena, namerava General Electric družba zaposliti najmanj 1,000 oseb. Poslopje bo 322 čevljev široko in 412 čevljev dolgo. V tovarni se bo izdeloval filament za električne žarnice. Pričakuje se, da bo poslopje gotovo pozno v jeseni, in da bo tovarna začela operirati s polno paro takoj ob Novem letu.

Igra v Slov. Del. Domu

Humoreska "Kdo je mrtev?", ki je bila uprizorjena sinoči od društva Anton Verovšek v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd., je sijajno uspela. Igralci in igralko so svoje vloge rešili brezhibno. V splošnem je ugajal hlapec Jernej, katerega je predstavljali Mr. Josip Godec. Seveda, tudi stara Katarina ni zastajala za imenovanim, predstavljala jo je Mrs. Balish. Opazili smo tudi nekaj novih diletantov, ki so kljub svojemu prvemu nastopu svoje vloge zelo povoljno rešili. Tudi Mr. Louis Kaferle, v vlogi ljubimca Ivana je v splošnem dobro rešil svojo dokaj težavno vlogo. Gledalcem se je s svojimi nastopi prikupil. Občinstvo je igralce nadarilo z zasluznim splanom. Poleg priznanja za izvrstno igranje, zasluzijo igralci prav lepo hvalo. Udeležba: polna dvorana!

"Abraham Lincoln"

Mestna vlada je kupila znameniti film "Abraham Lincoln," ki se sedaj kaže v mestnem avditoriju, in sicer vsak dan ob 2. do 4. ure popoldne, in zvečer ob 7. in 9. uri. Slika je nenavadno zanimiva. Stotine ljudi prisostvuje vsak dan predstavi. Slika vam podrobno kaže življenje velikega ameriškega predsednika.

V bolnico

Staršem Jarc, 6424 Spilker Ave. je nevarno zbolela hčerka Eleanor za pljučnico. Odpeljana je bila v University bolnico na Adalbert Rd.

Španski kralj se je podal upornikom in je razpisal parlamentarne volitve

Madrid, 8. februarja. Španski kralj Alfonso je končno pristal na splošne zahteve naroda in je razpisal parlamentarne volitve. Slednje se bodo vršile na gotov dan v marcu mesecu. V Španiji vlada že od leta 1923 diktatorski sistem vlade, brez vsakega ljudskega zastopstva. V letu 1923 je kralj imenoval generala Primo de Rivera za diktatorja monarhije, nakar je bil parlament razpuščen. Mnogo punitov se je od tedaj pripetilo, in ljudje so v raznih demonstracijah zahtevali, da se kraljestvo odpravi in upelje republika. Ker je pa armada ostala zvesta kralju, se je Alfonso doslej posrečilo zatreti vsak punt in še nadalje vladati. Toda ker so se neprestano ponavljale zahteve po parlamentarni vladi, se je kralj sedaj podal in razpisal volitve. Kraljeva odredba pravi, da se vršijo 1. marca po vsej Španiji volitve za poslansko zbornico parlamenta, in 15. marca pa volitve za senatno zbornico. Obenem se bodo ljudstvu vse pravice, ki so bile odvzete narodu, odkar je bilo ustanovljeno diktatorstvo. Upejala se bo zopet svoboda časopisja in govora ter vse osebne pravice, ki so garantirane španskemu narodu v ustavi od leta 1876. S to odredbo misli kralj, da bo potolažil republikance, in da se zopet vrne mir v razburkano deželo.

Stroga kazen za tatove, ki kradejo kokoši

Columbus, Ohio, 7. februarja. Državni poslanec Smoot je vložil v poslanski zbornici državne postavodaje predlog, da se kaznuje tatove kokoši z bičanjem. Ne manj kot deset in ne več kot dvajset udarcev naj dobi oni, ki krade kokoši.

Obletnica

V torek zjutraj ob 8. uri se bo brala maša zadušnica v cerkvi sv. Vida za pokojnim Frank Kramer. Prijatelji in sorodniki ranjkega so prošeni, da se udeležijo.

Influenca

Zdravstvenemu uradu se je v soboto in nedeljo sporočilo 400 novih slučajev influence v mestu. Mnogo je smrtnih slučajev.

Državljska šola

Ta teden se vrši pouk v državljanski šoli pa 55. cesti in St. Clair Ave. dvakrat, in sicer v sredo 11. in v četrtek 12. februarja, ob 7. uri zvečer.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 33. Mon., Feb. 9th, 1931.

Lakota in "prosperiteta"

I.

V enainvajsetih državah ameriške Unije, ki so bile posebno prizadete vsled lanske suše, vlada pravcata lakota, in organizacija Rdečega križa je bila pozvana, naj pomaga stradalajočemu ljudstvu. V nekaterih krajih teh držav se preživljajo ljudje samo z repo, rastlinjem in različnimi koreninami.

Rdeči križ pomaga danes z obleko in živili tisočim in tisočim ljudi, ki niso nikoli prej poznali miloščine. To so ljudje, ki se v tej strašni stiski ne vedo kam obrniti po pomoč. K tej veliki stiski, ki je zavladala, je v prvi vrsti pripomogla lanska suša, kateri se je potem pridružila še industrijska in ekonomska depresija.

Lansko jesen so tem ubogim ljudem pošle zadnje zaloge živil, in v dneh od 1. do 15. januarja se je zvišalo število ljudi, ki jih hrani Rdeči križ, od 225,000 na 507,000.

Ko je pričel Rdeči križ v prizadetih krajih razdeljevati živila, so pričeli vreti skupaj ljudje od vseh strani. Nekateri so prihajali peš, nekateri na mršavih ključetih, zopet drugi z vozovi, in bilo jih je toliko, da so morali takoj narediti vrste in v vrstah čakati.

Ko je leta 1927 reka Mississippi poplavila pokrajine, je bila tudi potreba velika in pomoč nujna, vendar pa se ni mogla primerjati s sedanjo potrebo prebivalstva. Po poplavi je ljudstvu ostala vsaj zemlja, ki je ena najrodovitnejših v Zedinjenih državah. Toda sedanjo nesrečo, ki jo je povzročila suša — v nekaterih krajih države Arkansas ni padlo 100 dni niti kaplje dežja — je spremljala še mnogo drugih neizgovornih nepriključnosti. Tako je na primer zelo padla cena bombaža, ki je v teh krajih eden najvažnejših pridelkov. Banke so propadale. Starih dolgov ljudje niso mogli odplačevati, novih posojil niso mogli najemati. Trgovci so morali odpraviti kredit. Suša je prizadela tudi sadje, jagode in sočivje, s katerim bi se sicer ljudje preživljali. Ker je suša uničila vso travo, ni bilo sena, in v mnogih krajih so ljudje izgnali konje in govedo v gozdove, kjer so se hranili z drevesnim listjem in končno poginjali od gladi.

Najbolj žalostno je dejstvo, da je imela skoro vsaka teh žensk, ki so potrpežljivo čakale v vrsti, po več otrok, katerih najmlajši so bili pod šest mesecev stari.

Za obiranje bombaža se je plačevalo navadno v teh krajih \$1.00 za sto funtov. Brezposelni ljudje v mestih so pričeli odhajati v kraje, kjer se prideluje bombaž, da bi našli tam kaj zaslužka, toda vsled padca cen bombaža, so bile tudi znižane plače delavcev, tako da se je plačevalo za sto funtov samo 50 centov, mesto 1 dolar, kakor običajno. In ubogi ljudje, ki so prišli iz drugih krajev v pokrajine bombažnih nasadov, niso mogli niti več nazaj, odkoder so prišli, ker niso imeli sredstev za pot; ono malo, kar so zaslužili, ni niti zadostovalo za vsakdanjo hrano in druge potrebe.

Ameriški Rdeči križ pomaga v petinsedemdesetih okrajih v Arkansasu, v tri četrtine okrajih države Kentucky, v eni tretjini okrajev države Louisiane in v več kot štiridesetih okrajih države Oklahome. Dalje pomaga Rdeči križ z obleko in živili tudi potrebnim ljudem v državah Illinois, Indiana, Ohio in Mississippi.

(Konec jutri.)

D O P I S I

Fairport, O.—Priloženo vam pošiljam money order za \$21.00 za 105 radio tiketov. Vseeno sem prodal v tej mali slovenski naselbini 5 knjižic ali 255 tiketov. Torej vidite, da se tukaj zanimamo za slovenski radio program in ga z veseljem poslušamo vsako nedeljo. Dne 25. januarja smo imeli redno društveno sejo društva "Triglav" št. 30 SDZ in je bil navzoč glavni predsednik, sobrat John Gornik. Tudi on je potem pri meni poslušal slovensko pesem po zraku. Pozdravljam vse čitatelje in čitatelje Ameriške Domovine, listu pa želim veliko uspeha in mnogo novih naročnikov. Pozdrav!

Frank Južna.

Lorain, O.—Članice kegljarskega kluba "Ray's" društva Jurtranja Zarja št. 46 SDZ se lepo zahvalijo glavnemu odboru za znake. Rabile so jih prvič dne 3. februarja. Sicer ne vemo, po kakšnih rokah je sobrat Frank Jakšič vzel mero za te trakove, najbrže po moških, in so nekaterim prav, druge si jih pa bodo morale skrečiti nekoliko. Pa da

da se zahvalim vsem tistim, ki so napravili tako imenitno "surprise party" mojemu sinu Williamu o priliki njegovega graduiranja. Prisrčno se zahvalim za lepa darila in udeležbo sledečim: Mr. in Mrs. Zalar in družina, Mr. Goltscher in družina, Mr. in Mrs. Zdešar in družina, Mrs. Zdešar in družina, Mr. in Mrs. Lovich in družina, Mrs. Kushlan in družina, Mr. in Mrs. Vuga in družina, Mr. in Mrs. Schuster in družina, Mr. in Mrs. Stojer in družina, Mr. in Mrs. Godec in družina, Mr. in Mrs. Kramaršič in družina, Mr. in Mrs. Fajdiga in družina, Mr. in Mrs. Novak in družina, Mr. in Mrs. Clause, Mr. Joe Rihar, Mr. Rudolf Campa, Miss R. Benedict, Mr. Steve Czamba, Mr. Steve Penovich, Mr. Earl Hood, Miss Koschak, Miss M. Rauch, Miss W. Pottings, Mr. in Mrs. Korenčan, Mr. in Mrs. Turk ter bratu Turk ter Mr. Widmarju se tudi lepo zahvalim, ker je skrbel, da smo se tudi malo zavrteli. Mr. in Mrs. Korenčan, Mr. in Mrs. Novak se pa še posebej zahvalim za pomoč, ki so mi pomagali, da so bili ljudje postreženi. Mr. in Mrs. Turk se tudi zahvalim, ker sta Williamsa tako speljala, da ni nič vedel, kaj ga čaka, ko je prišel v hišo.

Prosimo, če se je pri tolikih imenih katero izpustilo, da se mi oprostijo. Še enkrat lepa hvala vsem!

Frank in K. Richar,

14611 Thames Ave

Cleveland, O.—Samostojno društvo "Kranj" naznanja, da je ta mesec še prosta pristopnina. S prvim marcem pa začne društvo poslovati po pravih družah. Sedaj nas je pri društvu 160 članov. Naše društvo "Kranj" raste kakor "kropile" na Gorenjskem. Le korajžjo in tako naprej, katerega veselja pristopiti, naj se oglasi pri pred-

Zadnje sredo, 3. februarja je bila sklicana izvanredna seja tega odbora in obenem seve tudi farani, da bi se izvolilo nov odbor za leto 1931. Udeležba je bila bolj slaba, vendar se je izbral nov odbor s prejšnjim predsednikom. Kateremu je kaj za korist svoje župnije, bo vsak rad deloval in žrtvoval v dober namen svoje cerkve. Vsak bo imel za to dovolj priložnosti.

Kakor sem čul, bo prva farna prireditev maškeradna veselica na pustni tork. Vstopnina bo jako majhna. Godba bo izvrstna, mokrote za suha grla bo tudi dovolj. Veselica se vrši v spodnjih šolskih prostorih na Bliss Rd. O tem boste pa še kaj več brali v tem listu.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista in listu želim mnogo novih naročnikov.

Povzije naj se tudi peščiče, ker je baš v njem mnogo važnih snovi, ki jih v drugem mesu ni.

Mnogo ljudi, zlasti starejših, ima pa slabe zobe. Taki pa ne morejo grizti celega jabolka. Razrežejo naj ga — seveda v koži — na krljice in naj počasi povzijejo posamezne krljice. V obeh slučajih je treba jabolko temeljito zvečiti, sicer ga prebavila težko predelajo in popolnoma izrabijo. Pri takem načinu uživanja zavržemo samo pecelj in muho.

Stari ljudje, ki imajo komaj še kaj malega zob, ali pa nič ne morejo jesti surovih jabolk niti v krljicah. Zanje jih moramo pa nastrgati naribati na strgalniku, da dobimo kašnatno tvarino, ki se da povziti tudi brez zob. Da tudi v tem slučaju jabolko ne lupimo in da porabimo tudi peščiče je umevno samo ob sebi.

Jakob nespametno in sila potratno ravna gospodinj, ki za kuhanje jabolka lupijo. Le zakaj bi jih ne kuhali v koži in zametali najboljši del? Pa kako lupiti jabolka! Če so bolj drobna, gre kar polovica v olupke in izrezke in v pominek. Seveda denejo potem v kompot ali čez-

ŽENITEV Z DVOJNikom

Budimpešta ima sedaj posebno senzacijo, o kateri mnogo govori vsa odlična in manj odlična družba. Stvar se godi med nekim znanim fabriškim ravnateljem, ki ima lepo in mlado ženo, ki pa kljub poroki le ni njegova prava žena, potem med očetom žene, in pa med dvojnikom fabriškega ravnatelja, ki je ob enem ravnatelj bratrance.

Zadeva se je začela zapletati v Benetkah. Tam je lansko leto spoznala lepa, komaj 18 letna hči nekega podeželskega posestnika na Ogrskem Ilona gospoda fabriškega ravnatelja iz Budimpešte. Iz spoznanja se je rodila ljubezen in pred dvema meseci je bila poroka. Mlademu ženi-ju je tast tudi takoj izplačal prav lepo doto v znesku 200,000 zlatih kron.

Ko pa se je mladi par vrnil v Budimpešto, se je ravnatelju nedanoma zazdelo, da mora iti nekaj pogledat v fabriko. Ženi je naročil, naj ga počaka kar na kolodvoru. Gospa Ilona je res potrpežljivo čakala. Ura pa je potekala za uro, moža pa le ni hotelo biti od nikoder. Mlada žena je bila vsa obupana in ni vedela, kaj naj stori. Vedno bolj jo je mučila misel, da se je moralo njenemu možu nekaj pripetiti.

Ko pa se ni mogla več zdržati, se je odpeljala ven iz mesta kar naravnost v fabriko, da tam poišče svojega moža. Iskat ga ji ni bilo treba dolgo. Našla ga je v njegovi ravnateljski sobi, kjer je mirno kadil lepo dišečo smotko. S krikom veselja mu je padla okoli vratu in tu se je sedaj začela smola.

Ravnatelj je začuden pogledal mlado ženo, ki ga je objemala in poljubovala, potem pa jo je vprašal: "Pa kaj hočete Vi pravzaprav od mene? Jaz vas vendar ne poznam!" — "Pa ti si vendar moj mož?" — "Jaz? Odkod pa, od kodaj pa?"

Gospa Ilona je vsa zbegana odšla iz sobe in kar nikakor ni mogla razumeti, kaj se z njo godi. Začela je begati po mestu iz ulice na ulico, končno pa si je kupila revolver, odšla v hotel in se obstrčila.

Policija je takoj obvestila očeta o poskušnem samomoru njegove hčere. Oče je takoj prihitel k svoji hčeri, potem pa je šel obiskat svojega dozdavnega zeta. V svoji razjarjenosti je očesoval gospoda ravnatelja, kar je mogel, dokler se ni začela stvar pojasnjevati. Tedaj se je pokazalo, da gospod ravnatelj res ni mož gospo Ilone, ampak da je to njegov bratranec, ki mu je po silno podoben. Lepi gospod bratranec se je oznil na ime ravnateljevo, z doto pa je pobegnil.

Zaradi zdravja svoje hčere pa je nesrečni oče prosil gospoda š. Ludovika.

no mnogo sladkorja, pa dobi slaščico, ki ima kaj malo okusa po jabolkih. Koliko bolj okusna je čežana iz neolupljenih jabolk, pa seveda tudi kompot! Kdor je tako razvajen, da bi ga motile kožice, naj da čežano pretlačiti. Tako se bodo izločile res same kožice; snovi pa, ki so bile pod kožo, bodo ostale v jedi. Kože v kompotu lahko odstranjujemo sproti pri uživanju, ako bi jih nikakor ne mogli ali pravzaprav ne marali pojesti.

Zadeva z lupljenjem jabolk je prav tako kakor s črnim in belim kruhom. Že davno dognana resnica je, da je kruh iz na črno zmletega žita — torej iz moke, ki je nepresejana, in ki ima v sebi vse sestavine žitnega zrna, mnogo bolj redeven in zdravju prikladen nego beli kruh, pa je jedo vendarle rajši beli nego črni kruh.

Če hočemo jabolka uživati tako kakor je bilo povedano, morajo biti čista — to je brez napak. Črvihih, krastavih, obtočelih, nagnitih, slabo razvitih plodov ne moremo jesti brez noža. Za sveže uživanje moremo uporabljati torej samo tako-imenovana namizna jabolka.

ravnatelja, naj vsaj tako dolgo igra vlogo pravega moža njegove hčere, dokler ta ne odzdravi. Tej prošnji je ravnatelj tudi ustregel.

Ko je gospod ravnatelj obiskal bolno Ilono, se je ta silno razveselila zopet najdenega moža, "mož" pa je hitel zatrjevati, da bo vse dobro in se bo vse poravnalo. Očetu pa je rekel, da se hoče on poročiti z gospo svojega bratrance.

Za to namero pa je zvedel tudi pobegli bratranec, ki je ravnatelju pisal, naj mu takoj pošlje večjo svoto denarja ali pa bo dvignil škandal. Vsled tega pisma se je tudi gospod ravnatelj obstrl in leži sedaj v nekem zdravilišču. Ko pa bo ozdravel, bo poroka, da bo njegova žena res njegova prava žena.

MOŽ SME ODPIRATI PISMA SVOJE ŽENE

Po izreku francoskega sodišča v Bordeauxu je zakonski mož upravičen, da sme odpirati pisma, ki so naslovljena na njegovo ženo. Sodišče je svojo sodbo utemeljilo z določbo zakona, ki pravi: "Kot glava družine in zaradi svoje veljavnosti v družini, ki mu jo jamči zakon, ima mož pravico nadzirati dopisovanje svoje žene."

Ta izrek sodišča je izzval v francoski javnosti veliko pozornost. Postava jamči sicer za tajnost pisma in določa, da je pismo zasebna last prejemnika, toda po francoskem tolmačenju državnega prava, tvori zakon v tem oziru izjemo, kajti mož mora imeti možnost, braniti svojo čast in se upirati vsem intrigam, ki bi ugnile škodovati njegovemu zakonitemu življenju.

Mož je varuh in zaščitnik cele rodbine in zato mora imeti pravico storiti vse, da brani rodbinsko čast. Ne sme se pa polastiti nobenega na ženo naslovljenega pisma brez njene vednosti, ampak sme njena pisma prebrati le v njeni navzočnosti. Na drugi strani pa ni nobene postave, po kateri bi bilo prepovedano ženi preiskovati žepe svojega moža.

REŠILNA MONARIHIJA

Vojvoda de Guise, pretendent na francoski prestol, je za novo leto naslovil na prebivalstvo og-njevit oglas, v katerem dokazuje, da "mir na zemlji vsem ljudem, ki so dobre volje," ni mogoč, dokler bo ostala Francija republika. Sedanjí državni obliki očita popolno nesposobnost, češ, da ni izkoristila zmage nad Nemčijo, da je zakrivila gospodarsko krizo in da zahteva vedno večje davke. Monarihija je za Francijo edina rešitev in zato prosi vojvoda prebivalstvo, naj mu pomaga zasesti prestol

Če vrjamate, al' pa ne.

Ko so se v zadnji lovski sezoni naši jagri hvalili in bahali o lepem plenu, sem jaz lepo molčal in samo kimal, dobro vedoč, da pride sčasoma resnica že na dan. In lepe stvari prihajajo sedaj na površje o naših lovcih. Največ pripomore temu resnicoljubni ohajčan, ki govori naravnost in brez ovinkov in ki je že marsikatero bridko povedal. Potem pa lovci eden drugega dolže, da ne znajo držati jezika za zobmi. Tako je sedaj prišlo lepo na dan, kako sta lovila zajca John Novak in Joe Menart iz Norwood Rd., pri slovenskem farmerju Mr. Jalovcu v Ravena, O. Preskrbita se namreč z vsem potrebnim in se v največjem troštu odpeljeta k Jalovcu. Ko pa odpreda zajca, kjer naj bi bile puške, patroni in "špaga," (se razume), in pa nabojev, pušk pa nobenih. Za glavo sta se držala, češ, kaj bo, ko bosta prišla domov brez zajčkov. Joj, taka sramota in škandal! In bi tudi bil, da ni Mr. Jalovec mož, ki razume človeške križe in teža-

ve in je šel s svojo puško v gmajno in jima prinesel dva lepa zajca. Vses dogodek so zavezali s "špago" in si svečano obljubili, da "šerap." Toda če vesta dva, se že zarigala, če vedo pa trije, zvedo pa vsi ljudje in — Jaka. Ko je zvedela to stvar Mrs. Menart, ni nič drugega rekla, kot: "No, ja, vidva bosta pa se jaganla po Ameriki!" In tem lepim besedam se pridružujem tudi jaz in jima svetujem, naj drugič pustita "špago" doma, puške pa seboj vzameta, bo bolj prav hodilo.

Ampak Lahova Pepca, ta je pa res punca, da jo kar ne morem prebraviti. Kaj mi ni on dan poslala po deputaciji skledo žolce (svinjskega ajkskrima) in da ne bo morda kakšne pomote, je pa še žlico priložila. Ker so pa imeli tisti večer slovenski kegljaci svoj banket in je bilo tamkaj navzočih nekaj gospodov dohtarjev, ki v svojem življenju še niso videli žolce, sem jim jo jaz nesel tje in smo jo imeli potem mesto ajkskrima. Samo eden, ki ima Američanko za ženo, se je ni upal jesti, ker je bilo v žolci precej česnovih dišav in se je bal, da bi ga žena segnala spet v garažo. — (Ja, ja, ampak skledo in žlico nazaj, prav Pepca, ki bi rada vedela, če ste tudi to dvojce pojedli. Op. deputacije).

So ga že pri Strnadovih, v četrtki ob 3.45 P. M. Koga? Prešiča! Bil sem osebno povabljen, da kot časnikar prisostvujem, ko se bo izvršila ta krvava daritev, pa imam preveč mehko srce za take stvari. Saj se mi še milo stori, če koga pri marjašu oberem, pa se mi taka stvar kot je prešič ne bi smilila? Prav lepa hvala za kolino, ki mi jih boste poslali!

V četrtki sta jemala s težkim sreem slovo od Clevelanda Martevž Nousek in Mike Debeljak, ker sta odšla na farme, da obrežeta ohajčana za prihodnjo sezono. To je jako hvalevredno delo in jima jaz osebno želim najboljšega uspeha.

Zadnjič sem vprašal prijatelja, kako se kaj ima, pa je rekel: "O, sedaj, kar se bolj slabo dela, sem se kar v božjo voljo udal."

Učitelj vpraša v šoli: "Kako imenujemo tiste ljudi, ki govorijo in govorijo, pa ne povedo ničesar in ljudi njih govorjenje popolnoma nič ne zanima?" "Jaz vem!" vzdigne roko mati Frankle.

"No, pa povej!" "Sengtorje v Washingtonu."

KAKO JEJMO JABOLKA

Jabolko je v vsakem oziru naš najvažnejši sad. Glede sestavin snovi, glede okusa in zlasti še glede velike trpežnosti in vsakodnevnost uporabe presega daleč vsa druga sadna plemena. Žal, da tega sadu ne uživamo tako, kakor bi bilo prav, da bi si obrnili v prid vse njegove izredne lastnosti in vrline in ga popolnoma izkoristili.

Najprej moramo povdarjati, da je jabolko kar le mogoče surovo in s kožo vred. To je prvo in najvažnejše pravilo. Tik pod kožo se nahajajo razne snovi, ki jako ugodno vplivajo na prebavo in ki jih vse zavrže, kdor jabolko lupi. Vrhutega ra-

vna jako potratno, ker ne odstrani samo kože, ampak z njo vred tudi dober del mesa. Le tehtajte neolupljena jabolka in potem olupke, pa se boste preleč vsa druga sadna plemena. Žal, da tega sadu ne uživamo tako, kakor bi bilo prav, da bi si obrnili v prid vse njegove izredne lastnosti in vrline in ga popolnoma izkoristili.

Preden jabolka jemo, jih temeljito umijmo, če mogoče pod vodovodom.

Otroci in tudi zdravi odrasli ljudje, ki nimajo prav dobre zobe, zlasti sekavce (sprednje zobe), naj uživajo jabolko brez noža, tako da ga odgrizujejo. To je najnaravnejši in zato tudi najboljši način uživanja sadja.

Dalies			
A. Polutnik	122	106	122
Kovach	116	76	76
H. Polutnik	83	130	97
J. Svete	132	84	147
A. Svete	132	84	147
Totals	565	524	554

Rays			
R. Smole	91	105	116
Tomsic	79	124	124
Kozyan	84	86	99
Balant	145	135	130
J. Cerne	155	119	149
Totals	554	596	618

Vida Kumšč.
tajnica društva št. 46 SDZ

Cleveland (Collinwood), O.—

Prav hvaležen Vam bom, če mi odmerite malo prostora v listu,

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

FEBRUAR

12.—Mladinsko društvo "Comrades št. 566 SNPJ." plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

14.—Mladinsko društvo "George Washington št. 180 JSKJ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

14.—Društvo Strugglers, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.

14.—Pevsko društvo Cvet, maškeračna veselica v Slovenski Delavski Dvorani.

14.—Ženski klub Slovenskega Doma na Holmes Ave., maškeračna veselica.

14.—Društvo Slovenski Dom št. 6 S. D. Z. maškeračna veselica v Slov. Društ. Domu 20713 Reher Ave., Euclid, Ohio.

14.—Društvo sv. Katarine št. 29 ZSZ, maškeračna veselica v Mervarjevi dvorani.

15.—Društvo Friendship Grove št. 125, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.

15.—Skupna društva fare sv. Vida imajo plesno zabavo v Grdinovi dvorani.

15.—Slovenski Sokol. Sokolska prireditev in ples v obeh dvoranih S. N. D.

15.—Pevsko društvo Ilirija, spevo-igra "Darinka," v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

15.—Naša Zvezda v šolskih prostorih sv. Kristine, igra "Matiček se ženi."

17.—Ženski odsek S. D. D., pustni večer v S. D. Domu, Waterloo Rd.

17.—Klub društev S. N. Doma, ples v obeh dvoranih S. N. Doma in pokop Pusta.

17.—Pustni torek — Maškeračna veselica fare sv. Kristine v šolski dvorani na Bliss Rd.

21.—Gospodinski klub, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.

21.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 71 JSKJ, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

22.—Clevelandska Federacija S. N. P. J., predstava v avditoriju in ples v spodnji dvorani S. N. Doma, v korist brezposelnim članom S. N. P. J.

22.—Modern Crusaders, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.

28.—Društvo Abrašević ima dvodnevni bazar v Grdinovi dvorani.

MARC

1.—Društvo Kristusa Kralja. Predstava "Pasijon" v Avditoriju S. N. D.

1.—Društvo Lilija, igra v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

1.—Jeanette Perdan priredi koncert v S. D. Domu na Waterloo Rd.

7.—Društvo Kranj, veselica v Grdinovi dvorani.

8.—Društvo Verovšek, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.

8.—Tenorist Louis Belle, koncert v avditoriju S. N. Doma.

15.—Društvo U Boj št. 53, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.

15.—Prosvetno društvo Orel, predstava v avditoriju S. N. Doma.

21.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

22.—Društvo Waterloo Grove št. 110, igra v S. D. Domu, Waterloo Rd.

22.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Pevski zbor Zarja, odsek Slov. Soc. kluba št. 27 JSZ, koncert v S. N. Domu na St. Clair Ave.

29.—Društvo Jadran, koncert v S. D. Domu, Waterloo Rd.

29.—Društvo Kristusa Kralja predstava "Pasijon" v Avditoriju S. N. D.

APRIL

5.—Ženski odsek S. D. D.,

ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.

5.—Dramsko društvo "Abrašević" predstava v Avditoriju S. N. D. in ples po predstavi v spodnji dvorani.

8.—Community Welfare Club, plesna veselica v S. N. D. spodnji dvorani.

11.—Društvo "Clevelandski Sloveni št. 14 SDZ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.

12.—Društvo Verovšek, igra v S. D. Domu, Waterloo Rd.

12.—Pevsko društvo "Blaua Donau" Koncert v avditoriju SND in ples po koncertu v spodnji dvorani.

12.—Društvo Zvon, koncert v S. N. Domu v Newburgu.

18.—Društvo Tabor št. 139 SNPJ, plesna veselica v S. D. Dvorani na Prince Ave.

19.—Pevsko društvo Lira, koncert v Grdinovi dvorani v korist nove cerkve sv. Vida.

18.—Društvo Danica št. 11 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D. na St. Clair Ave.

19.—Collinwoodski Sokol, koncert v S. D. Domu, Waterloo Rd.

19.—Mladinsko društvo "Comrades št. 566 SNPJ" proslava petletnice in ples v obeh dvoranih S. N. D.

26.—Društvo Strugglers, ples v S. D. Domu, Waterloo Rd.

26.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

26.—Društvo Cvet koncert v Slov. Del. Dvorani.

MAJ

1.—Socialistična stranka (Socialist Party) Prvomajska proslava v Avditoriju S. N. D.

2.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ" plesna veselica v spodnji dvorani S. N. D.

3.—Jeanette Perdan, koncert v S. N. Domu na St. Clair Ave.

10.—"Orel" — materinski dan v avditoriju S. N. D.

17.—Društvo Prijatelj št. 215 SSPZ, razvitje zastave in Strumbljevih prostorih na Bliss Rd.

17.—Triglav igra v S. N. Domu na St. Clair Ave.

17.—Piknik S. N. Doma v Maple Heights, pri Anton Gorisku na Green Rd.

24.—Sloboda, popoldan in zvečer, v S. D. Domu, Waterloo Rd.

31.—Skupna društva fare sv. Vida prirede piknik na Spelkotovih farmah.

31.—Društvo Warrensville, št. 31 SDZ, piknik pri A. Gorisku na Green Rd.

JUNIJ

7.—Društvo Bled št. 20 SDZ, piknik na Goriškovi farmi na Green Rd.

14.—Clevelandski Sokol piknik v Slov. Društ. Domu 20713 Reher Ave., Euclid, Ohio.

21.—Društvo Zvon, piknik na Goriškovi farmi, Randall, O.

28.—"Hrvatska Svoboda" piknik v Slov. Društvenem Domu 20713 Reher Ave., Euclid, Ohio.

Sodnijska obravnava razglašena po radio

Princeton, W. Va., 7. februarja. Govori zagovornika in državnega pravdnika v slučaju Mrs. Minnie Stull so bili večeraj razposlani potom radia po vsej deželi. Slučaj je izvanredno zanimiv. Mrs. Stull je obdolžena, da je pripravila kotel vrele vode v katero je posadila svojega 8 let starega pastorka in ga držala toliko časa v vodi, da je radi opeklina umrl. Zagovorniki so poudarjali, da je fant sam padel v vodo, dočim je državni pravdnik trdil, da ga je mačeha vrgla v vrelo vodo.

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST

Priredil Javoran

"Vsaj to mi povej, na kak način si zašel tako daleč od doma!"

ga je radovedno vpraševal Franc. "Samo zaradi mene menda nisi napravil tako dolge poti, saj vendar nisi mogel vedeti, da sem tukaj."

"Ne. Povsod bi te bil prejel kakor tu na meji. Sem kaj sem zašel popolnoma po naključju; krošnjar se mora namreč nekoliko ozreti okoli sebe, kje bi napravil boljše kupčijo."

"Tega ti pa zopet ne morem prav verjeti; v tem kraju menim, da s kupčijo ne bo posebnega uspeha... Naši ljudje potrebujejo bore malo žebeljev, — no, pa saj sam dobro veš, čemu bi ti še pravil."

"Človek ni nikoli dosti pameten, Bregar; včasih je najboljša kupčija tam, kjer bi jo najmanj pričakovali; z druge strani si mora pa krošnjar ogledati tudi malo sveta."

France je kmalu izprevidel, da ne bo izvedel resnice, naj si prizadeva kakorkoli, zato je obrnil pogovor drugam in rekel:

"Štefan, nocoj boš prenočil pri meni, kajne? Iz srca me namreč veseli, da morem v svoji zapuščenosti zopet enkrat govoriti z rojakom in se z njim pomenkovati o domovini in o domačih ljudeh."

Možek se je delal, kakor bi bil v veliki zadregi; šele čez dokaj časa je odgovoril:

"France, prav rad bi ostal pri tebi. Tudi mene je razveselilo, ko sem tu v tujini tako nepričakovano naletel na rojaka, prav posebno pa, ker sem našel ravno tebe, Bregar! — Smiliš se mi, in rad bi te malo potolažil, toda dane nikakor ne morem ostati pri tebi... Čaka me važen posel."

"Ali se ne da malo odložiti? Če me tako hitro zopet zapustiš, mi bo še hujše kakor mi je bilo poprej... Tako se obnašaš, kakor bi se me sramoval."

"V tem se motiš," je skoro zakričal Štefuleček, "človeka, ki je toliko prestopal kot ti, morem le spoštovati in čislati. — Me ne smeš krivično presojudati. Saj sem bil vse svoje življenje tak lisjak: vedno preveč vidim, pa premalo slišim; taki ljudje pa delajo vedno kaj posebnega. Danes moram res takoj oditi!"

"Pa pridi zopet jutri ali pojutrišnjem, Štefan; če pa nemara rajši vidiš, te pridem pa jaz iskat v Bjelino."

"V Bjelini me ne boš našel; — sicer pa, Bregar, boš kmalu kaj slišal o meni."

"Ali greš domov na Kranjsko?"

"Seveda, kmalu."

"Boš li doma povedal, da si me našel?"

"Nikomur ne bom črnil besedice o tebi; popolnoma mirno se lahko zaneses na moje besede; ti hočeš tako in tvojo željo dobro umevam."

"Ah, Štefan, jaz sem nesrečen. Tu v tujini, daleč od ljube domovine, moram samotno preživljati svoje težke dneve. Toliko je sicer rojakov blizu, pa se jih moram ogibati in se jim skrivati, da me ne spoznajo, ker me je sram. V vednem strahu in trepetu sem pa tudi pred Turki, ki neprestano preže, kdaj bi udarili čez mejo. — In zdaj si prišel ti in zopet odhajal — pa ti ne smem izročiti pozdrava za svoje ljube; — ah, to peče."

"Bregar, ljubi Bog še vedno čuje nad nami in on ve, zakaj ti je poslal tako težko izkušnjo. — Le obupati ne; bodo že zopet sijali svetlejši dnevi. Sicer pa sem in ostanem tudi nadalje dober prijatelj tebi in tvoji obitelji na Bregu. — Zalko bom položil, kakor bom vedel in znal. Pa tudi tebe ne bom pozabil; nemara pridem v kratkem zopet, te poiščem in ti prinesem kako sporočilo od doma. — Če boš česa potreboval ali če mi boš hotel

kaj sporočiti, piši na Petra Grčarja, krčmarja na Bohinjski Beli; v pismo deni drugo pismo, z naslovom: Kroparskemu možku. — Me razumeš, kajne?"

Teh besed možek ni izgovoril s svojim navadnim suhoparnim glasom, ampak tako mehko in pomembno, da so Francetu segle v dno srca.

"Tisočera ti hvala, Tako si mi olajšal srce!" se mu je zahvaljeval France in mu ob enem stiskal roko v znak prijateljstva in hvaležnosti.

"Bog te obvaruj, France! Iti moram — morda se vidiva jutri ali pojutrišnjem."

"Te smem mogoče spremiti v mesto?"

"Ni potrebno; sam dobro poznam pot in vrhutega vedno najrajši hodim sam," mu je odgovoril možek zopet s svojim navadnim glasom.

"Mračni se že in tu na meji česte niso nič kaj preveč varne."

"Hahaha, Bregar, celo življenje me ni bilo strah in se nisem ničesar bal, in vendar sem hodil že po samotnejših in bolj strašnih potih, kakor so tukaj; sicer pa ima možek že pripomoček in moč, da se brani, če je treba... Lahko noč, France!"

Pri teh besedah je skočil možek naglih nog skozi vrata, ne meneč se za Bregarjev odzdrav. France je zrl še nekaj časa za njim, kako je naglo korakal po cesti, a kmalu mu je izginil izpred oči.

Po zadnjih večjih spopadih s Turki je ostalo nekaj avstrijskih čet — kakor smo že videli — v obmejnih krajih, ne sicer ravno zaradi tega, kakor da bi mogle same uspešno odganjati Turke od meje, marveč glavna naloga jim je bila, da so prežale in naznanile, če se je jel sovražnik bližati meji. Med temi obmejnimi četami in tudi v oddelku, ki je ravnokar prišel v Bjelino, je bilo precej Kranjcev, na čelu jim Andrej Kranjski.

Možek je prišel že v temi v mesto, a njegove bistrice oči so kmalu izsledile nekaj kranjskih rojakov, s katerimi se je nekaj časa pogovarjal; potem so ga pa na njegovo prošnjo peljali k Andreju.

Dolgo se je mudil možek pri Andreju Kranjskem, Med njima se je razvil živahen pogovor. Možek mu je povedal, zakaj je pravzaprav prišel, mu razložil neznosni položaj kmetov - trpijo pod Hartmanovim bičem, povedal, da med kmeti vre in se snuje punt in ga prosil, naj pride on, naj prežene kruteža in naj sam vzame v posest graščino, katero mu je Hartman po krivici vzel. Andreju so se kmetje smilili, z druge strani ga je pa gnala tudi želja po maščevanju: zato je z veseljem ugodil prošnji. Natanko sta določila načrt in približno že tudi rok za izvršitev. Veselje je sijalo z obraza možku, ko je zrl v oči dobremu gospodu, svojemu bodočemu gospodarju. Mimogrede mu je še pripotočil Bregarja, čes, da bo najbrž vstopil v njegovo četo, in se nato poslovil.

Drugo jutro je šel Bregar v Bjelino, da bi — če mogoče — našel Štefulečka. Povpraševal je semintja in slednjič izvedel, da se je možek pogovarjal zaupljivo z nekaterimi Kranjci in Stajerci in da je bil potem dalj časa pri Andreju Kranjskem; zjutraj pa da je navsezgodaj odšel proti Kranjskemu.

Sedaj je bilo pa Bregarju precej jasno, kakšne posle je imel opraviti možek na meji. Saj so vendar že pred letom, ko je bil Bregar še doma, vzpodbujali k upor zoper graščaka. Sedaj je torej začela postajati stvar resna. Ze prav do Bjeline je prišla vest, da se v bodočnosti spoprimeta kmet in gospoda; in ko je sedaj videl, da je prav radi tega prišel možek tako daleč, je umeval, da hočejo blejski kmetje zbrati veliko moč in so zato prosili izrjene bojovnike pomoči.

VII.

Odkar je možek obiskal Bregarja, je ta pohajal s težko glavjo okoli hiše in ni nikakor mo-

gel priti po odločnega sklepa. Če bi bila v tem času prišla Nigana, bi ga bila še lahko odvrnila od nameravanega naklepa; zakaj vkljub vsemu drugemu je njegovo srce še vedno bilo za vihravo, nepokojno ciganko. Minila sta dva tedna. — Ker pa žene še v tretjem tednu ni bilo od nikoder, se je mož razjezil. Vzel je slovo od jakejše Dombruše in ji marsikaj naročil za ženo, kadar se vrne; nato je odšel proti Bjelini, se trenutno ustavil pri nekaterih hišah in še isto popoldne je bil že zaprečen vojak pri obmejnih četah. — Na njegovo lastno prošnjo so ga uvrstili v četo v Kostajnici. Kostajnica je bilo pravo umazano gnezdo ob Uni, več dni oddaljeno od Bjeline.

France se je kmalu privadil svoji novi službi. Podnevi je komaj našel časa za premišljevanje o svojem nesrečnem življenju. V dolgih nočnih urah pa, kadar je stal na straži, so se podile po njegovi glavi težke in žalostne misli kakor mrzla megla in večkrat ga je obšla taka otožnost in domotožje, da je mislil, da bo umrl od samih boleti in hrepenenja. Tako so minili trije meseci in pratika je že kazala konec februarja 1478. O Nigani Bregar ni nič slišal.

Mrzla noč je legla na zemljo. Po nebu so se podili gosti oblaki in le zdajpazdaj jih je boječje prodril kak moten žarek meseca, ki se je skrival za njimi. Skrivnostno mirno je šumljala Una in hitela svojo pot. France je stal na straži prel mestom. Globoko zamišljen je stopal umerjenih korakov semintja, oči uprte v tla. — Kar naenkrat je zaslišal ne posebno od daleč precej močno, pa žalostno godbo. Krčevito se je stresel po vsem životu in se sesedel. Spoznal je, da je bila ciganska godba.

Ni se ganil z mesta. Gosli so se zopet oglasile in zdaj je zaslišal cel zbor, ki je zapel znano cigansko pesem:

"Po svežu jaz okrog blodim ubog cigansk otrok" itd.

Glasovi so prihajali vedno bližje in bližje, zdaj so obmolknili — mož je pa ves trepetal od samega razburjenja. In zopet se je v noč oglasila pesem, a zdaj so prihajali glasovi ravno od nasprotni strani. Godci so torej že odšli mimo in se bližali mestu. V naslednjem trenutku je začul France klic sosednje straže: "Stoj! kdo tu!" V odgovor mu je sledil jasen krik ženskega glasu. Le še nekaj mrmrajočih glasov je prišlo Francetu na uho in zopet je zavladala nočna tišina. Čez nekaj minut je prišla iz mesta patrola in zopet je bilo čuti nekaj glasnih besed. Francetu ni bilo treba dolgo čakati, obhodna straža — poveljnik z osmimi možmi — se je že bližala njemu. Na poveljnikovo vprašanje je France povedal, kar je slišal. Videl ni nič. — Potem je izvedel, da so našli moža, ki je imel sosednjo stražo, omamljenega ležati na tleh. Ko so ga prebudili, je izpovedal, da se mu je nenadoma približalo več črnih postav in ko je zaklical, se mu je vrgla neka žena okoli vratu. Ko se jo je hotel rešiti, mu je z druge strani priletel udarec na glavo in kaj se je potem zgodilo, ni vedel več. Francetu je bila stvar takoj jasna. Torej je zopet prišla, njegova nesrečna žena. In kakor jo je dobro poznal, je moral pričakovati, da ne bo prej mirovala, da ga bo zopet priklenila k sebi ali pa da bo povzročila kako nesrečo.

Poln skrbi je France pričakoval jutra.

Drugi dan so natanko preiskali vso okolico, a ciganon ni so našli nikjer. Popraševali so več milij na okoli, pa nihče jih ni videl ali slišal. In vendar so straže razločno čule, cigansko godbo in petje. Ves dogodek je bil zapletena uganka, katere ni so mogli rešiti. Zopet je minil teden, ne da bi se prigodilo kaj podobnega. V prvih nočeh so podvojili stražo; a ker so videli, da ni več potrebna večja straža, so jo kmalu zopet zmanjšali.

(Dolge prihodnjosti.)

Nekaj drobnih novic iz
lorainske naselbine

Velika čast za Slovence v Lorainu je, ker je prvič v zgodovini naše naselbine bila izvoljena v odbor Lorain High School za leto 1931 Slovenka Miss Alice Svete kot blagajnica. Alice je hčerka dobro poznane družine Jos. Svete. Le tako naprej, da se tudi mi Slovenci pokažemo, da smo spoštovanja vredni narod. — Mr. in Mrs. Paul Hoover sta si kupila hišo na 34. cesti. Mrs. Ano Mislej je gospa pljučnica spravila v postelj, upamo pa, da jo kmalu zopet zdravo pustiti med nas.

Dober človek, ki daje živ
vež brezposelnim

Detroit, 7. februarja. Frank McKay, bivši državni blagajnik v Michiganu, je odprl grocerijsko trgovino v tem mestu, katero je bogato založil in daje zastoj grocerijo vsem, ki se izkažejo, da so brezposelni in so v potrebi.

V državi Ohio je hudo
pomanjkanje vode

Columbus, O., 8. februarja. — Državna oblast je dobila apel, da pomaga v skrajno neprijetnem položaju v gotovih delih države, kjer se čuti zadnje dni močno pomanjkanje vode. Suša v teh dnevih je nezasišana. Položaj postaja v gotovih okrajih obupen. Ponekod prebivalci že niso imeli štiri ali pet dni vode, niti za pitje, niti za druge potrebe. Poleg ljudi trpi tudi živali. Mnogo vodnjakov se je posušilo, mnogo potokov je popolnoma zginilo. V mnogih krajih farmarji zelo trpijo, zlasti v Adams, Belmont, Clermont, Clinton, Gallia, Monroe in Muskingum okrajih.

Stanovanje

obstoječe iz treh sob se da v najem. Vse udobnosti. Istotam se dobi gorka soba za dva fanta in garaža. 5416 Homer Ave. (34)

Prodaja se

pohištvo s hišo samo za sebe. 6 sob. Pripravno za borderje. Proda se tudi pokrit truck, v najboljšem stanju. Dober za selitev. Po nizki ceni. 1434 E. 49th St. (35)

Odda se

ena ali pa dve sobi, s pohištvo ali pa brez. Vprašajte na 16005 Parkgrove Ave., Collinwood. (34)

Čedna soba

se da v najem, pri mirni družini. Vse udobnosti. Dobi se tudi garaža. 977 E. 140th St., blizu Fisher Body tovarne. (33)

Razprodaja

Razprodaja na čevljih v naši trgovini se nadaljuje še nekaj časa in na tej razprodaji imamo tudi fine čevlje znanega "Florsheim" izdelka, ki so priznani najboljši čevlji. Navadno se prodajajo po \$10, \$11 in \$12, sedaj pa dobite te moderne čevlje za \$8.85 in tisti, ki so bili prej \$11 in \$12, so sedaj po \$9.85. Te cene veljajo pa samo do 14. februarja, 1931. Porabite to priliko in kupite si fine čevlje po zelo znižanih cenah.

Znižali pa smo cene tudi na vseh drugih čevljih v trgovini. Pridite in kupite si čevlje, ki so znani pri narodu, da so zelo trpežni. Vsak, ki pozna blago, bo vedel, da se prodajajo sedaj pri nas čevlji ceneje, kot pa stane izdelek. Se priporočam.

Frank Suhadolnik

6107 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Pirajte na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevel A. Šabee

— Hm, da in ne, — je odvrnila Mrs. Cook. — Bila je res izborna zemlja gori v Fourche la fave in po vsem tem, kar se je dogodilo, bi bilo pričakovati, da bomo imeli poslednji mir pred ono sodrgo. Toda tukaj žive še stariši in brat, ki so vsi tako dobri ljudje, da sva z možem menila, da bo še najboljšje, če se preseliva sem in postaneva njihova soseda. Upam, da si bo tudi naš James kmalu izbral kako deklico, ki ga bo ljubila, nakar bomo ustanovili tukaj takorekoč lepo malo kolonijo. Oh, Miss Adela, če bi potem prišli vi sem!

— Pojdimo, otroci, — je nedomoma rekel stari Lively, ki je srčno dekel svoje anekdote — čas bo, da gremo k počitku. — Stari mož je namreč zelo redno živel, in ker danes ni mogel pred drugimi k počitku, kajti radi pomankanja prostora je bilo treba stvar uravnati, in sicer so to storili tako, da so spale ženske v Cookovem delu hiše, moški pa v Liveleyevem — zato je zdaj stari Lively opomnil, da je čas iti počivat.

Tudi Adela je stopila v sobo, in ko je opazila Jamesa, stoječega ob vratih, je stopila k njemu in rekla:

— Mr. Lively, gotovo ste hudi, ker vam tako povrača vaše gostoljubje in ker hočem jutri zarana že proč. Toda gre za mojo najboljšo mladostno prijateljico, katere nisem videla, odkar se je poročila. Ampak, če ne bom nadležna, bom kmalu prišla zopet k vam, nakar bom prav dolgo ostala tukaj, kajti tu je mnogo, mnogo lepše in prijetnejše, kakor v Heleni.

— Ah, predobri ste, Miss Adela! Kako naj se jezim na vas? — je rekel James. — Vi niti ne veste —

— Lahko noč, gospe, — je rekel Sander in brezobzirno stopil med mlada človeka. — Lahko noč, Miss Adela! Prespite se dobro, za kaj pred seboj imava dolgo jezo. — To reši se je priklonil in šel. James, ki je videl, da je ostal zdaj sam izmed moških, je tudi naglo odšel, vzel pa je s sabo — bolj iz navade, kakor iz potrebe — svojo puško in torbo s krogli, ter stopil proti svojemu ležišču. Imel je namreč navado, da je najbolje spal, če je vedel, da je orožje v njegovi bližini.

V Cookovem stanovanju pa je že visela nad vrati Cookova puška, zato je James obesil svojo torbo s krogli na naslonjalo bližnjega stola, puško pa je postavil v kot poleg svoje postelje.

11. Cotton in Dan
Takojo preko potoka, ki je tekel blizu Liveleyeve hiše, je bil z drevjem obrastel grič, kjer je bilo nekdanj indijansko pokopališče. S tega griča se je lepo videlo preko vse majhne naselbine in Lively je že prej sklenil, da bo postavil na tem griču kočjo, ki naj bo neke vrste poletna senčnica.

Mesec na nebu je jasno svetil, toda njegova svetloba ni mogla prodreti skozi košato drevje na tem griču, ki ni bil zdaj tako zapuščen, kakor se je zdelo na prvi pogled. V globoki senci drevja je stalo dvoje temnih postav, ki sta napeto poslušali hrup, prihajajoč iz Liveleyeve hiše. Končno je eden njiju prekinil molk ter se obrnil k tovarišu z besedami:

— Kuga nad te žlobudrajoče ljudi! — je rekel s tihim, pritaenim glasom svojemu tovarišu. — Čuj, meni ta prostor nič posebno ne ugaja. . . Ali jih je moral hudič baš danes prinesiti sem, ko naju vsa sosesčina preganja! Menim, da se tukaj popolnoma

po nepotrebnem izpostavlja veliki nevarnosti.

— Saj ni tako hudo, kakor mislite, — je rekel drugi. — Tlik tu zaven teče potok; z malo skokom sva v njem, in kakor veter zdaj vleče, bi staval deset protien, da naju psi v vodi ne zavohajo. Sicer pa ne imajte nobenega strahu. . . Bilo bi zdaj pravikrat, če bi bil ujet. Ne, kar brez skrbi! Dam vam svojo besedo, da vam prinesem puško, in na to se lahko zanesete. Samo da me ne bi ta prokleti glad tako nečloveško mučil!

— Samo glad in žetije ti gre po glavi! — je zagodel drugi. — Ah, samo da bi imel orožje, pa bi rad lakoto trpel!

— Hm, glad in žetije. . . je ponovil Mulat, kajti ta, ki je to rekel, je bil pol-Zamorec, — hm, kdaj pa sem zadnjikrat jedel, Mr. Cotton, to mi povejte! In kaj sem jedel? Koruzo, nič ko trdo koruzo, ki sem jo ukrall izpod neke lope, vsled česar nosim še zdaj dvojce šiber v stegnu. Ali nisva že nekaj tednov tem preganjana kakor dve divji zveri? In po čigavi krivdi, a? Midva bi bila že davno pozabljena in že davno lahko na varnem, ampak vi ste morali potnika sredi ceste napasti, zdaj pa se še čudite, če se je ljudstvo vsega okraja razburilo in če nama je neprestano za petami. Poleg tega ste pa vi belec in še vedno lahko tvegate vstop v kako hišo, kjer dobite kos kruha, ne da bi se vas takoj osumilo. Toda naj se jaz s svojo temno poltjo kje pokažem, po prvo vprašanje po mojih listinah, drugo pa po konstablerju. Nu, povem vam, da sem takega življenja sit, in da ne bom prej miren, dokler ne obrnem hrbta suženjskim državam in dokler ne čutim kanadske zemlje pod nogami.

— Prav, prav, ampak prej kakor se to uresniči, boš moral prevandrat se marsikatero miljo, — je zamrmral belec. — Ah, Dan, ne moreš si niti predstavljati, kako tesno so za petami ljudje ubeglim Zamorcem v Missouriju in Illinoisu.

— Da, da, — je odvrnil Mulat zamišljen, — že čisto sem premišljeval o tem. Končno bi bilo morda še najbolje, če se začečeva na otok. . . Božja strela, saj ima vsak pes boljše življenje, kakor ga imava midva!

— Ne — na otok ne grem, — je rekel Cotton. — Vsaj tako dolgo ne, dokler je še kaj upanja, da jim na drug način pobegnem. To je že res, da bi bila tamkaj varna svojega življenja in da bi se lahko odpočila od prestanih naporov, ampak tamkaj imajo strašno prisrčno, pozneje pa te obdajo s samimi ogleduhi in špijoni, ki samo preže na tvoje besede, da bi mogli potegniti visoko premijo, ki je razpisana na glavo vsakega izdajnika. . .

Ne, to ni po mojem okusu. Sicer pa, hudič naj vsem skupaj zapu. Danes ali jutri lahko vrag vse skupaj vzame, in toliko izkušnj imam, da vem, da v takih slučajih navadno vedno oni plačajo ceno, ki imajo pri tem najmanj opraviti. Če res ne bo drugega izhoda in če se nama ne posreči na nobenem čolnu pobegniti preganjalcem, nu, prav, potem nimam nič proti temu. Sedaj pa bova najprej poizkusila svojo dobro srečo na potovanju proti vzhodu, za kar pa moram imeti puško. Treba se bo namreč preskrbeti z denarjem za potovanje, kar se pa brez orožja ne da storiti. Potem si tudi ti rešen skrbi. V družbi belca te ne bo nihče vprašal po potnem listu, in morala bi imeti res vražjo smolo, če ne bi mogla v krat-

kem času prehoditi teh par sto milj.

— Nu, če ni drugega, kakor to, — je rekel Mulat, — tedaj upam, da vam še danes ponoči preskrbim zahtevano puško. Če je le ena puška tam-le v oni hiši — in glavo stavim, da so najmanj tri — tedaj v am jo še pred zoro prinesem, nato pa — zbogom Arkansas!

— Ampak glej, da ne pozabiš tudi torbe s krogli in smodnikom, sicer je puška brez koristi.

— Salamensko me morate imeti za neumnega, če tako mislite, — je rekel Dan. — Toda nekaj ur morava še počakati, kajti oni-le tam notri menda ne mislijo iti nočjo spat, kakor izgleda.

— Čudim se, da so psi tako tihi, — je rekel belec po kratkem premolku. — Nihče od psov se ne gane, dasi jih mora biti tam najmanj enajst ali dvanajst.

— To je lahko umljivo, — se je namuzal pretkani Mulat ter iztegnil roko proti poslopju. — Tam zadaj — ravno med hišo in poljem — visi jelenje meso — saj sva oba videla, ko ga je nekdo nesel tja. Toda psi so dobro dresirani in nihče od njih se ne bo dotekniti mesa, nihče pa tudi drugemu ne zaupa, in tako leže sedaj okrog mesa ter drug na drugega preže in glavo stavim, da me ne bo nobeden zavohal, ko se splazim k hiši.

— Če se ne motim, — je rekel belec, — je to farma, kjer zdaj Cook stanuje, ta pa ne razume nobene šale. Če te ta zaloti, gorje ti! Ali nimaš nič orožja?

— Kaj tako čudno vprašujete? — je rekel Mulat ter poglobil izza pasa nož, ki se je zablskal v mesečini. — Kaj? Neoborožen — Zamorec med samimi belci! To bi bila blaznost! Kdor me hoče živga ujeti, mora zgodaj vstati. . . Pa tudi moja pištola tukajle je nabita s šibrami.

— Če bi pa psi kljub temu zalajali? — je vprašal Cotton v skrbeh.

— Tedaj skočite naglo v potok, kakor sva se domenila, — je zašepetal Mulat. — Pri treh cipresah se potem zopet sestaneva.

— Kaj pa, če bi bil kraj zaseden?

— Hm. . . upajva, da ne bo — seve, mogoče je vse. Nu, v tem slučaju morava spet nazaj proti hiši, v katero sva predinočnim vlomila. Tam pa že poznate majhno skrivališče. Od tam dospelva tudi lahko k Mississippiju. Hudiča, vendar, če ne bi vi po nepotrebnem prešli one krvi, nama ne bi bilo treba bežati tako daleč proti jugu in bi bila zdaj morda že v Kanadi.

— Pojdi k vragu s svojimi moralnimi nauki! — je zagodel Cotton. — Preskrbi mi puško, vse ostalo pa meni prepusti. Kaj pa to — meni se zdi, kakor bi se tam-le zdaj odpravljali spat.

— Nu, čas bi že bil, — je odvrnil Mulat. — Vendar bo treba še malo počakati, da zaspe.

Cottonu se je prav dozdevalo, kajti ljudje na farmi so se res pričeli pripravljati k počitku. V mali sobi je stalo dvoje postelj, in sicer je imel na eni počivati stari Lively, na drugi pa Cook in Sander; James pa je legel s Cookovim starejšim dečkom, stari okoli devet let, na medvedjo kožo, ki so jo razprostri sredi sobe. Na mali mizici je brlela v kozarcu, napolnjenem z oljem, lučka, ki je jedva nekoliko osvetljevala sobo. V izbi je stalo še nekaj stolov in omara za jedila, postavljena med vrati in kaminom.

Cookov deček je bil zadnji, ki je legel k počitku; ta je pravkar ugasnil oljno svetilko in legel na medvedjo kožo k Jamesu, ko ga je oče s postelje vprašal, če je postavil klado za vrata.

— Ne, oče, — je odgovoril deček, — saj so psi pred vrati.

— Psi so vsi zadaj, kjer visi jelenje meso, — je rekel Cook.

— Saj nas ne bo vseeno nihče ukradel, — je rekel Sander. — Saj nas je dovolj mož, poleg te-

ga pa imamo tudi puške v hiši.

— Nu, žaliti se ni, — je rekel stari Lively ter se udobno zleknil. — Pretekli teden je bilo izvršenih dalje notri v deželi več tatvin in vlomov, in šele predvečerajšnjim je bil neki mož v svoji koči napaden, kakor nam je James povedal.

— Da, v Bowleyevi hiši so hoteli menda ukrasti puško, — je rekel James, — toda Bowley se je pravočasno zbudil ter jih preprodil. Ampak še v tisti noči so potem vlomili pri Islu ter ga težko ranili na glavi, nakar so pograbili, kar jim je v naglici prišlo pod roke, med drugim tudi eno pištolo, in pobegnili.

— Ampak kakor sem slišal od Draperja, pogreša Islo tudi svojo listino, v kateri je imel važne listine.

— Kje si pa videl Draperja? — je vprašal James.

— V gozdu; ko je slišal moj strel, je prišel k meni ter mi pomagal dvigniti jelena na konja.

— Pa nič ne slutite, kdo bi morali biti ti malopridneži, zentlemani? — je vprašal Sander.

— Bržkone sta to Cotton in Mulat, bivši Athlintonson suženj — je odvrnil Cook. — Cotton je baje tudi oni, ki je ubil moža v Poinsett countyju, nakar so bili vsi šerifi in konstablerji za njim, toda zaman.

— Pa se nič ne ve, v katero smer jo je ubral? — je vpraševal dalje Sander.

— Ne, — je odvrnil Cook. — Toliko je gotovo, da se lopova držita nekeje v naši sosesčini, in zmenili smo se že, da kakor hitro se kje prikažeta, da priredimo za njima lov.

— Pri Heinzeju je bilo tudi pred nekaj dnevi nekaj pokrade-nega, — je rekel stari Lively, — je napol v snu. — Par čevljev, in. . . stari Heinze —

— Kaj, njega so tudi ukradli? — se je zasmejal Cook.

— Aha, — je zamrmral stari in zaspal.

Tudi ostalih se je polastil spalec in drug za drugim so zaspali.

Tako je preteklo morda več ur in v mali naselbini je vladal globok mir; nobenega glasu ni bilo slišati, razen monotonega regljanja žab in žuborenja potoka, ki je tekel po svoji strugi.

Tedaj pa se je izluščila iz temne sence drevca neka postava, ki se je pričela počasi in previdno plaziti preko odprtega prostora, ki je delil hišo od goščave. Nobenega glasu ni bilo slišati, in ko se je postava priplazila do hišnih vrat, je obstala ter se stisnila ob vrata, skrbno poslušaje, če ni slišati ničesar sumljivega v notranjščini, iz katere pa ni bilo čuti drugega, kakor globoko dihanje spečih. Ko se je zločinec prepričal, da ni nikjer nič sumljivega, je počasi in previdno odprl vrata ter se izmuznil v hišo.

12. Mulat
Mulat, kajti ta je bil, je še vedno držal vrata napol priprta. Pri tem je napeto vlekel na uho, če res vsi spe in če ga morda kdo ne opazuje. Dolgo je stal tako v tem položaju ter bil bolj podooben kamenitemu kipu kakor pa človeškemu bitju.

V mali sobi, kjer so spali od dnevene vročine utrujeni ljudje, je vladala neprodna tema. — Ogenj na ognjišču je dogorel in ugasnil. Čuti ni bilo nobenega glasu, razen pravičnega, globokega dihanja spečih. Mulat je slišal burno utripanje svojega lastnega srca, ki mu je tako bilo, da se je bal, da ga utegne njegovo utripanje izdati, zato je pritisnil roko na srce, da premaga svojo hipno slabost.

Končno se je prepričal, da mu ne preti nobena nevarnost. Zdaj je previdno in počasi segel gor nad vrata, kamor so farmerji in lovci navadno obešali svoje uške, in v triumfalen smehljaj se je pojavil na njegovem obrazu, ko je zatipal z roko puškino cev.

Hitro in brez oklevanja jo je snel. Zdaj pa je bilo treba dobiti še torbo s smodnikom in krogli, ki je morala viseti na onem koncu, kjer se je nahajalo puškino kopito. Iztegnil je roko v tisto smer, toda v naslednjem trenutku je pritrjeno zaklel, zakaj torbe ni bilo tam. Kako naj jo najde zdaj v temi med možmi, ki so bili navajeni le na rahlo spanje in katere je vsak šum prebudil? In če ga zalote, ali bo mogel pobegniti tem gozdnim ljudem, ki imajo tako izborna razvite vse čute opazovanja in zasledovanja? Toda tu ni bilo kaj premišljevat, kajti Mulat je vedel, da ga njegov beli spremljevalec ne bo mogel privedi iz

suženjskih držav na varno. Sicer pa — zdaj je bil že itak sredi svojih sovražnikov. Stisnil je torej zobe, prijel z desnico ročaj svojega noža ter se pričel plaziti naprej, tipaje z levico ob steni. Pri tem je upal najti zaželjeno torbo obešeno preko naslanjala kakega stola, če ne tam, pa na vsak način ob kaminu.

Tako se je priplazil do omare, v kateri je tical ključ. Vedel je, da služi omara prav gotovo kot jedilna shramba in glad ga je tako neznansko mučil, da je pozabil na vso nevarnost ter potihem odprl vrata omare.

(Dalje prihodnjik).

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je 12. januarja preminila moja ljubljena soproga, oziroma mati

Gaj Znidaršič

Rojena je bila leta 1900 v Elkins, W. Va. Pogreb se je vršil 15. januarja na E. Cleveland mirodvor.

Iskrna hvala vsem za izkazano sožalje in naklonjenost; hvala vsem prijateljem in sodelavkam za obiske doma in v bolnišnici v času njene bolezni. Hvala vsem, ki so položili vence in cvetlice na krsto, družtvu Mir, št. 142 SNPJ za venco in spremstvo do groba; dalje sledečim družinam: Družini Kontelj, družini Stancar, mojima bratrančema Joe in John Znidaršič, družini Jankovič, družini Sulen, družini Cepirlo, družini Kapelj, družini Samsa, družini Pirih, družini Rotar, družini Zadel, družini Zigman, družini Sedmak, družini Kogoj, družini Zafred, Ladies of R. S. A. Unit 12 in John Kastelic.

Lepa hvala vsem, ki so dali številne avtomobile brezplačno na razpolago; hvala vsem, ki so prišli pokropiti in ki so čuli ob njeni krsti in jo spremlili na mirodvor. Hvala pogrebnemu zavodu Josip Zele in Sinovi za lepo urejeni sprevid in ga rojakom priporočam v enakih slučajih. Hvala vsem in za vse. Ranjka zapušta v West Virginiji starše, tri sestre in dva brata. Ti pa, ljubljena soproga in draga mati, spavaj sladko v rodni grudi, dokler se ne snidemo. — Zaljubljeni ostali:

Andy Znidaršič, soprog.
Woodrow in Joe, sinova; Virginija in Mary, hčeri.

Cleveland, O., 6. februarja, 1931.

39c RAZPRODAJA

v torek, 10. februarja, ob 8:30 zjutraj

PRI

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

EDINO PRAVA CHICAGO CHAIN STORE TRGOVINA V TEJ OKOLICI

In sedaj prihaja ta 39c razprodaja kot je niste imeli še nikdar prej. Mi smo pravkar kupili veliko zalogo izvrstnega blaga "Flat Crepe" in Epongee blaga za obleke, ki je izdelano v dobri svili. To blago je zelo pripravno za izdelavo pomladanskih in poletnih oblek, in barve so vse jako trpežne.

To blago je bilo narejeno, da se prodaja od 75c do \$1.00 jard. Mi nudimo to blago, katerega imamo 2500 jardov, samo po

39c JARD

Na razprodaji je tudi 250 deških \$1.00 Union Suits, mere 10-16, po 39c

IN 100 MOŠKIH \$1.00 PRAZNIČNIH SRAJC PO 39c

ZALOGA ŽENSKIH OBLEK PO \$1.00, SEDAJ SAMO 39c

Imamo tudi novo zalogo jopičev za moške, ženske, dekleta in otroke, katere prodamo za manj kot polovično ceno.

TA RAZPRODAJA JE SAMO V NAŠI GLASS AVE. TRGOVINI

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste